

ZASADY UMOŻLIWIAJĄCE PRZYPISANIE PRZEDSIĘBIORCÓW KORZYSTAJĄCYCH Z ZEZWOLEŃ NA SPRZEDAŻ NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH DO WŁAŚCIWEJ DLA NICH KATEGORII RYZYKA

1. Ryzyko niskie:

- przeprowadzono kontrolę w zakresie przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, w wyniku której nie stwierdzono nieprawidłowości;
- do Urzędu Gminy i Miasta nie wpływają zgłoszenia, interwencje ani skargi od innych podmiotów, w szczególności policji, sądów, instytucji lub mieszkańców, dotyczące danego przedsiębiorcy;
- wobec przedsiębiorcy nie było prowadzone postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

2. Ryzyko średnie:

- nie przeprowadzono kontroli w zakresie przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych;
- do Urzędu Gminy i Miasta nie wpływają zgłoszenia, interwencje ani skargi od innych podmiotów, w szczególności policji, sądów, instytucji lub mieszkańców, dotyczące danego przedsiębiorcy;
- wobec przedsiębiorcy nie było prowadzone postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

3. Ryzyko wysokie:

- do Urzędu Gminy i Miasta wpłynęły zgłoszenia, interwencje lub skargi od innych podmiotów, w szczególności policji, sądów, instytucji lub mieszkańców, dotyczące danego przedsiębiorcy;
- wobec przedsiębiorcy toczy się lub toczyło postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

4. Częstotliwość kontroli:

Organ kontroli może przeprowadzić kontrolę planową przedsiębiorcy, który został przypisany do jednej z kategorii ryzyka, o których mowa w art. 47 ust. 1 Ustawy Prawo Przedsiębiorców, w przypadku:

- a) niskiego ryzyka – nie częściej niż raz w ciągu 5 lat;
- b) średniego ryzyka – nie częściej niż raz w ciągu 3 lat;
- c) wysokiego ryzyka – tak często, jak to jest konieczne dla zapewnienia skutecznego stosowania odpowiednich przepisów, z uwzględnieniem wysokiego ryzyka wystąpienia nieprawidłowości oraz środków niezbędnych do jego ograniczania;

- d) nie przeprowadza się kontroli, gdy ma ona dotyczyć przedmiotu kontroli objętego uprzednio zakończoną kontrolą przeprowadzoną przez ten sam organ – z określonymi w ustawie odstępstwami (art. 58 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców).

UWAGI OGÓLNE

Nie ma uzasadnienia do zakwalifikowania wszystkich sprzedawców do kategorii III (wysokie ryzyko) wyłącznie na podstawie ogólnego założenia o potencjalnych zagrożeniach (np. możliwości sprzedaży nieletnim czy zakłóceń porządku publicznego). Zasada indywidualnej oceny ryzyka oparta na konkretnych kryteriach jest zgodna z przepisami Prawa przedsiębiorców i ustawą o wychowaniu w trzeźwości. Dlaczego nie wszyscy powinni być sklasyfikowani w kategorii III. Ustawa Prawo przedsiębiorców w art. 10 brzmi: „Organ kieruje się w swoich działaniach zasadą zaufania do przedsiębiorcy, zakładając, że działa on zgodnie z prawem, uczciwie oraz z poszanowaniem dobrych obyczajów”. Zasada proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania przedsiębiorców (art.12 Prawa przedsiębiorców) wymaga, by działania kontrolne były dostosowane do rzeczywistego ryzyka, a nie do potencjalnego ryzyka występującego w całym zakresie sprzedaży alkoholu. Rzetelna analiza ryzyka opiera się na historii naruszeń i faktach - jeżeli punkt przez lata działa bez uchybień, bez zgłoszeń, w niespornej lokalizacji, trudno jest uzasadnić zakwalifikowanie go do najwyższego poziomu ryzyka.

Orzecznictwo sądów administracyjnych pokazuje, że uogólnianie ryzyka dla całej grupy przedsiębiorców bez indywidualnej oceny często jest kwestionowane jako działanie nadmiernie represyjne.